

Sal, der kan erindre, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i Januar 1923 eller følgende Maaneder stod op paa denne Talerstol og erklærede: Nu maa vi ned med Skatterne; Pristallet for Skatter ligger betydeligt højere end det andet Pristal, og derfor er det nødvendigt, at vi kommer ned med Skatterne. Jeg hørte ikke nogen Sinde den Tale fra det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Men nu kommer den, nu finder det ærede Medlem paa at foretage en Sammenligning mellem Pristallene, som med det samme Resultat kunde være foretaget tidligere. Men da havde det ærede Medlem Hr. N. Neergaard selv Ansvaret for Statens Økonomi — og den var saamænd saa haardt spændt for den Gang, at der ikke var nogen som helst Mulighed for det ærede Medlem til at tænke paa en Skattnedsættelse.

Hvad Finanslovsforslaget og de særlige Lovforslag, der er fremsat, angaar, er der Grund for mig til kort at nævne Lovforslaget om Nedsættelse af Militærudgifterne. Dette Lovforslag om at nedsætte de militære Udgifter ekstraordinært med 10 Mill. Kr. har mødt stærk Modstand fra det konservative Folkepartis Side og ogsaa fra Venstres Side, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard brugte endogsaa det Udtryk om det, at det var at sabotere Militærordningen. De militære Udgifter er for Tiden skal vi sige, ca. 60 Mill. Kr. paa begge de militære Budgetter, og en Nedsættelse af 10 Mill. Kr. vil altsaa betyde en ekstraordinær Nedsættelse paa ca. 17 pCt. Jeg har hørt mange tale om, at samtlige Statens Budgetter skulde nedskæres med Procenter, der gik langt ud over de 17 — jeg har hørt nævne saadant noget som 20, 25, 30 pCt., men det var, naar man rettede Angreb paa Regeringen. Naar saa Regeringen tillader sig at fremsætte Forslag om, at de militære Budgetter skal nedskæres med 17 pCt., saa bliver der sagt, at det er en Sabotering af Militærordningen.

Jeg maa altsaa gaa ud fra, at man ved disse Udtalelser vil fastslaa, at man ønsker en meget stærkere Nedskæring paa alle andre af Finanslovens Budgetter end paa de militære Budgetter. For hvis man vil have en samlet Nedskæring, der kommer op paa noget nær de 25 pCt. eller hvor mange Procent, man nu kræver, og ikke vil have en Nedskæring paa de militære Budgetter af 17 pCt. — for saa bliver det en Sabotering —, saa vil det sige, at de andre Budgetter tillige skal bære den Nedsættelse, man ikke kan tage paa de militære Budgetter. De militære Budgetter skal altsaa have en Undtagelsesstilling, naar den store Nedskæring

skal foretages. Jeg troede ikke, at Venstres militære Standpunkt og Venstres Kærlighed til Militærudgifterne kunde drive dette Parti saa langt ud, at det forlangte en Undtagelsesstilling for de militære Budgetter i den almindelige Nedskæring, som man forlanger.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard er heller ikke bange for at forlange store Procentnedskæringer; det ærede Medlem har forlangt, at Statsbanernes Godstakster skulde nedsættes med 25 pCt., saaledes at der derved vilde blive en Besparelse paa 17—18 Mill. Kr. Det er fuldkommen fantastisk, det ærede Medlem maa jo vide, at en saadan Nedskæring ikke kan foretages, uden at Budgettet fuldkommen ødelægges, man kan ikke bortskære Indtægter paa 17—18 Mill. Kr. og samtidig sige, at man faar Balance i Budgettet.

Nu vil det ærede Medlem maaske sige: Ja, men disse Penge skal Tjenestemændene betale — og det er naturligvis et Standpunkt. Hvis man siger, at Tjenestemændene skal ofre 17—18 Mill. Kr., for at vi kan nedsætte Statsbanernes Takster, saa kan det økonomisk set siges, at denne Foranstaltning hviler i sig selv. Det vil altsaa sige, at saa skal samtlige Statens Tjenestemænd til at yde særligt Tilskud til Statsbanerne. Hidtil har det dog været saaledes, at det var Skatteyderne i Fællesskab, der ydede Tilskud til Statsbanerne; nu vil man tage en særlig Klasse af Befolkningen og sige: Nu skal I først og fremmest stilles til Side som dem, der skal yde Tilskud til Dækning af Statsbanernes Underskud, foruden at I gør det gennem Skatterne, saaledes som alle vi andre, nu skal I yde en ekstra Beskatning til Dækning af dette Underskud!

Det tror jeg dog ikke er en Politik, der er nogen som helst Mening i. Saa længe der skal dækkes et Underskud paa Statsbanerne — og det er der desværre Udsigt til at der skal i de kommende Aar —, maa det dog være saaledes, at man lader samtlige Statens Borgere efter deres Evne bære dette Underskud gennem Skatterne og ikke saaledes, at man siger til en enkelt Klasse: Nu skal I først og fremmest udtages til at dække Statsbanernes Underskud!

Hvad Tjenestemændenes Lønninger angaar, kunde jeg ønske at gøre endnu et Par Bemærkninger. Jeg er klar over Venstrepartiets Stilling hertil, den fremgaar af, hvad jeg nu netop har sagt, og den fremgaar ogsaa af mange Udtalelser af Venstremænd baade her i Tinget og andre Steder: Venstre ønsker, at Tjenestemændenes Lønninger skal nedskæres stærkt. Det konser-